

een methodisten-predikant, STANLEY DRUMMOND, die na een ernstige ziekte herstel vond in het zeebadplaatsje Manly. Hij meende, dat een vacatieverblijf aan zee, kinderen uit het Westen van het land veel goed zou doen. Het werk is thans uitgegroeid tot een gezondheidszorg voor kinderen en zuigelingen. Een kamp aan zee verschaft aan ruim 4000 kinderen een vacatieverblijf. Zuigelingenverpleegsters reizen de afgelegen streken af, bezoeken de gezinnen en controleren ongeveer 1000 zuigelingen iedere drie tot vier weken. Een systematisch onderzoek wordt verricht ter opsporing van kreupele kinderen; specialisten bezoeken landelijke centra, waar zij, tezamen met de plaatselijke artsen, deze kinderen onderzoeken. De vereniging draagt voor onvermogende kinderen de kosten van vervoer, behandeling, operatie, kunstledematen enz.

Gediplomeerde verpleegsters zorgen voor het vervoer der kinderen van en naar hun woonplaats. Vele „Far West” kinderen zijn door de zorg van de vereniging nuttige leden der samenleving geworden (*The Med. Journ. of Australia*, No 24, 1949).

E. SLUITER

INGEZONDEN

Ter bevordering van spoedige plaatsing van de stukken, behoudt de Redactie zich het recht voor, deze zo nodig te bekorten

MESANTOINE

In verband met de ingezonden mededeling van dr A. VERJAAL op blz. 3434, 1949 van dit *Tijdschrift*, breng ik het volgende onder de aandacht der lezers.

1e. In het door de firma SANDOZ gezonden vouwblad werd wel degelijk gewezen op de mogelijkheid, dat een exantheem na het gebruik van mesantoine kan ontstaan met als noodzakelijke reactie daarop: reductie van de dosis en zo nodig staken van de mesantoine-behandeling. Ook in de bijgevoegde publicatie worden deze bijverschijnselen besproken.

2e. Bij het door dr VERJAAL geciteerde geval van RUSKIN betrof het een patiënte met een duidelijke allergie-anamnese, die reeds voordien op allerlei middelen met een exantheem had gereageerd. Uiterste voorzichtigheid was dus zeker geboden. Dat hier een sterfgeval was te betreuren, is toe te schrijven aan een zeer grote allergische overgevoeligheid en waarschijnlijk aan het feit, dat de toediening van het mesantoine pas de 2e dag na het ontstaan van het exantheema werd gestaakt. Hierop werd ook gewezen door LOSCALZO (*J.A.M.A.* 137, 1114, 1948) in een artikel naar aanleiding van de publicatie van RUSKIN.

Nadere bijzonderheden over het door dr VERJAAL behandelde patiëntje zijn mij helaas onbekend. Het is te verwachten, dat het hier een soortgelijk zeldzaam geval betrof: geen toxisch bijverschijnsel, doch een geneesmiddelallergie.

Bazel, Februari 1950

PROF. DR E. ROTHLIN

NAMEN VOOR MAZELEN

Als reactie op de door collega VAN DER BIJL gestelde vraag (*N.T.v.G.*, blz. 406) 1950, over het streekwoord „ieversen” voor mazelen, wil ik meedelen, dat deze term ook voorkomt in het *Woordenboek van het Geldersch-Overijselsch dialect*, door prof. dr J. H. GALLEE (Deventer, H. P. TER BRAAK 1895), en wel als „ieevesen, eewesen, mv. mazelen. Helaas wordt onze weetgierigheid inzake de etymologie van dit vreemd aandoende woord er niet bevredigd. Zou het geen verbastering kunnen zijn van het Franse woord „ivresse” (Lat. ebrietas): dronkenschap, roes, opwinding? Zulks dan naar de waterige oogen (conjunctivitis) en de verhoogde kleur(exantheem) der patiënten?

Rotterdam, 11 Februari 1950

A. G. J. HERMANS